

Vedkommende — jeg taler naturligvis her kun paa egne Vegne — meget anbefale Tinget nu, da vi er naaet til den Enighed, som Betænkningen udviser, at tilendebringe disse Forhandlinger. I indeværende Rigsdagssamling har vi behandlet de to Lovforslag i et og samme Udvalg, medens de i forrige Samling behandlede i hvert sit Udvalg. Det har efter min Mening været heldigt, at Lovforslagene blev henvist til samme Udvalg, da der jo bestaar en meget nøje Sammenhæng mellem dem.

Et af de Spørgsmaal, der har givet Anledning til størst Meningsforskel indenfor Udvalget, er Spørgsmaalet om Stempelbegunstigelse for Banker. Hver Gang vi har haft Banklovsforslaget til Behandling her i Tinget, har den Betragtning været gjort gældende, at Stempelfrihed for Indlaan paa Kontrabog burde være forbeholdt Sparekasserne. Denne Anskuelse har ogsaa haft sine Talsmænd indenfor dette Udvalg, og kun ved Imødekommen fra begge Sider er man naaet til den Overenskomst, som jeg her skal anbefale. Hele Udvalget med Undtagelse af et Medlem er enigt om at foreslaa, „at der indrømmes saavel Banker som Sparekasser Stempelbegunstigelse paa Betingelse af, at Renten eller Bonus for Indskud paa Bankbog, Sparekassebog eller Indlaansbevis begrænses saaledes, at der ikke kan ydes et større Udbytte end det, der under Hensyn til Kursværdien kan opnaas ved aabne Serier af 4 pCt. Obligationer, der er udstedte af Kreditforeninger, hvis Obligationer ultimo Juni 1914 noteredes paa Københavns Børs.“ Ændringsforslag i denne Retning er optagne i begge Betænkningerne, idet Udvalget anbefaler, at en saadan Bestemmelse findes baade i Bankloven og i Sparekasseloven. Det er paa Grundlag heraf, at det store Flertal, altsaa Udvalgets 14 Medlemmer, indstiller til Tinget at stille Bankerne lige med Sparekasserne med Hensyn til Stempelfrihed for Indlaan paa Kontrabog.

Til Sparekasselovforslaget er der stillet i alt 10 Ændringsforslag. Under Nr. 1 vil ærede Medlemmer finde en gammel Bekendt, idet dette Ændringsforslag ogsaa var stillet i sidste Rigsdagssamling og da blev vedtaget ved anden Behandling. Det gaar ud paa at give Sparekasserne Lov til at diskontere Veksler, og jeg tror, jeg er i Overensstemmelse med hele Udvalget, naar jeg udtaler, at man selvfølgelig ikke dermed har tilsigtet at animere Sparekasserne til at drive almindelig Veksselforet-

ning i Lighed med Bankerne, men man har villet imødekomme Krav, der er fremsatte baade af en Række Sparekasser og af adskillige Medlemmer her i Tinget og i Udvalget. Der er jo ifølge de Indberetninger, Udvalget har modtaget, ikke saa faa Sparekasser, der yder Laan paa Veksler, og man er da, som sagt, enedes om at foreslaa dette tilladt, men dog saaledes, at Sparekasserne ikke maa afhænde Veksler, som diskonteres, videre.

Til § 1 er der endvidere af Udvalget stillet et Ændringsforslag vedrørende det Udbytte, der maa udbetales til Garanter og Aktionærer. Fra Sparekassernes Side har der været udtalt Ønske om, at Lovforslaget paa dette Punkt undergik den Forandring, at det paagældende Udbytte, der efter Lovforslaget begrænses til den Indskyderne i Regnskabsaaret godskrevne højeste Indlaansrente, maatte kunne andrage 2 pCt. over denne Indlaansrente. Men paa den anden Side er der indenfor Udvalget opnaaet Enighed om dog at tillade Udbetaling af et Udbytte paa 1 pCt. ud over, hvad der findes tilladt i Lovforslagets § 1.

Inden jeg forlader Omtalen af § 1, vil jeg nævne, at det formodentlig er undgaaet Udvalgets Opmærksomhed, at en Bestemmelse, som vi sikkert alle er enige om burde findes i Loven, og som har været optaget i Sparekasselovforslaget, hver Gang det har været fremme paa Rigsdagen, ikke er kommet med denne Gang, nemlig Tilladelsen for Sparekasser til at yde Udlaan imod Depot. Jeg ved ikke, hvorfor denne Bestemmelse er gaaet ud af Loven. Bank- og Sparekassekommissionen havde optaget den i sin Tid, og jeg ser ingen Anledning til, at man nægter Sparekasserne Adgang til at laane mod Depot. Jeg vil forbeholde mig inden tredie Behandling at forelægge Spørgsmaalet for Udvalget, saa at der eventuelt til tredie Behandling kan fremkomme en Indstilling — forhaabentlig fra hele Udvalget — om en Ændring i denne Retning. Naar Sagen ikke har været drøftet i Udvalget, formoder jeg, det kommer af, at man egentlig ikke havde tænkt, at Lovforslaget i saa Henseende var undergaaet nogen Forandring. Da der imidlertid, efter hvad der er gjort gældende af Sparekasserne overfor mig, er et stærkt Ønske om, at denne Bestemmelse medtages, finder jeg Anledning til allerede nu at gøre disse Bemærkninger.

Ændringsforslaget under Nr. 3, der angaar Renteberegningen, har jeg allerede